

Juridiska avdelningen

03.06.2003

Till arbetspensionsanstalterna

UTVIDGNING AV TILLÄMPNINGEN AV FÖRORDNING (EEG) NR 1408/71 OCH FÖRORDNING (EEG) NR 574/72 ATT GÄLLA MEDBORGARE I TREDJE LAND**RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 859/2003**1
ALLMÄNT

"Rådets förordning om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser" trädde i kraft 1.6.2003.

Innan den nya förordningen trädde i kraft har EU-förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 om social trygghet tillämpats på EU- och EES-ländernas medborgare, på flyktingar och statslösa personer som bor i dessa länder och från 1.6.2002 på personer som är schweiziska medborgare. Från och med ikraftträdelsen av förordningen nr 859/2003 bestäms även andra än ovan nämnda medborgares (s.k. medborgare i tredje land) sociala trygghet i EU-länderna enligt samma bestämmelser, förutsatt att de bor lagligt inom EU-området. Sålunda tillämpas bl.a. anvisningarna i cirkulären A 48/96 och A 20/95 på dessa medborgare.

Till följd av förordningens ikraftträdelse förlorar de överenskommelser om social trygghet som Finland träffat med EU-länderna till stor del sin betydelse, eftersom de har tillämpats närmast på medborgare i tredje land och deras familjemedlemmar och förmånstagare.

Den nya förordningen tillämpas emellertid inte på EES-länderna (Norge, Island och Liechtenstein) eller på EU-medlemslandet Danmark. Schweiz omfattas inte heller av förordningen. I fråga om Norge, Island och Danmark innebär detta således att den nordiska konventionen fortsättningsvis reglerar den sociala tryggheten för medborgare i tredje land.

Eftersom Finlands överenskommelser om social trygghet har anpassats redan tidigare till EU-bestämmelserna, medför den nya förordningen inte några nämnvärda förändringar i de förfaranden som gäller finska arbetspensioner och den tillämpliga lagstiftningen.

Juridiska avdelningen

03.06.2003

I detta cirkulär redogörs för hur den nya förordningen inverkar på medborgare i tredje land som bor i Europa och deras pensions- och försäkringsärenden. Förordningen nr 859/2003 följer som bilaga. Den är publicerad 20.5.2003 i Europeiska unionens officiella tidning nr L 124.

2

PERSONKRETSEN I FÖRORDNING 1408/71

Bestämmelserna i förordning 1408/71 och 574/72 (EU-bestämmelserna) har tillämpats på medborgare i EU/EES-länderna och från 1.6.2002 på schweiziska medborgare och på flyktingar och statslösa som bor i dessa länder när de som anställda eller egenföretagare omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i ett eller flera EU/EES-länder eller av lagstiftningen i Schweiz.

Om en arbetstagare eller företagare är EU/EES-medborgare eller schweizisk medborgare eller är en sådan flykting eller statslös som avses ovan, har förordningarna i fråga om, till exempel familjepensioner och barnbidrag, redan tidigare också gällt hans familjemedlemmar och förmånstagare, oberoende av deras medborgarskap.

Om förmånslåtare varit arbetstagare eller företagare och inte är EU/EES-medborgare eller schweizisk medborgare, flykting eller statslös, har EU-bestämmelserna om exempelvis familjepensioner kunnat tillämpas, om förmånstagaren är medborgare i något av de nämnda länderna.

Den nya förordningen har fört med sig att EU-bestämmelserna kan tillämpas också på medborgare i s.k. tredje länder, dvs. utanför de länder som nämnts ovan, på deras familjemedlemmar och förmånstagare. Det förutsätts i alla fall att de bor lagligt inom EU-området.

2.1

Villkor för medborgare i tredje land

EU-bestämmelserna tillämpas med stöd av den nya förordningen endast under förutsättning att medborgare i tredje land "lagligen vistas inom en medlemsstats territorium och inte befinner sig i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat". Med laglig vistelse avses, bl.a. att de har rätt att tillfälligt eller varaktigt vistas i medlemslandet.

I praktiken innebär det att bestämmelserna i förordningarna 1408/71 och 574/72 tillämpas när en medborgare i tredje land omfattas eller har omfattats som anställd eller egenföretagare av socialtrygghetssystemet i något medlemsland och rör sig mellan EU-länderna.

Juridiska avdelningen

03.06.2003

I den nya förordningens ingress nämns att tillämpningen av EU-förordningen på medborgare i tredje land varken ger dem rätt till inresa, vistelse, bosättning eller tillträde till arbetsmarknaden i en medlemsstat.

3

LÄNDER SOM OMFATTAS AV DEN NYA FÖRORDNINGEN

Förordningen tillämpas på alla EU-länder utom på Danmark. Den tillämpas inte heller på EES-länderna, dvs. på Norge, Island och Liechtenstein och inte heller på Schweiz.

Dock har bestämmelserna i EU-förordningen om social trygghet via den nordiska konventionen tillämpats i alla nordiska länder på personer som är medborgare i tredje land och på deras familjemedlemmar och förmanstagare.

Danmark är dock fortfarande undantagen från överenskommelsen, genom att 8 kap. i förordningen 1408/71 (förmåner för föräldralösa) tillämpas endast på nordiska medborgare. Inom arbetspensionssystemet innebär detta att förmåner för föräldralösa beviljas enligt nationella bestämmelser när det är fråga om en Finland-Danmark-situation och när bestämmelserna i förordningen 1408/71 inte kan tillämpas.

4

TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING (CIRKULÄR A 48/96)

Bestämmelserna i förordningarna 1408/71 och 574/72 om försäkring kan bli tillämpliga när en medborgare i tredje land bor lagligt i ett medlemsland, hör till landets socialtrygghetssystem och "rör sig" i EU-länderna.

I normala fall utfärdas intygen E 101 – E 103 från och med 1.6.2003 till medborgare i tredje land. Man ansöker om intyg hos Pensionsskyddscentralen med blankett ETK 2133 (arbetstagare och tjänstemän) och med blankett ETK 2143 (företagare och självständiga yrkesutövare). Blanketterna är också tillgängliga via Internet på webbadressen www.etk.fi.

För verkställigheten av överenskommelserna om social trygghet har man redan tidigare kommit överens om att i fråga om medborgare i tredje land ha blanketter med landskoder (för de nordiska länderna N, för Tyskland FIN/D och D/FIN, för Österrike FIN/A och A/FIN). Eftersom överenskommelserna inte längre har någon betydelse vid tillämpningen av arbetspensions- och försäkringsbestämmelserna, kan man frånga användningen av koderna.

Juridiska avdelningen

03.06.2003

Den nya förordningen tillämpas inte på Norge, Island och Danmark, och därför förses deras blanketter med landskoder när det är fråga om medborgare i tredje land.

I förordningens ikraftträdelsebestämmelser föreskrivs ingenting om beräkning av frister i det fall att EU-utlandskommenderingen har börjat redan innan förordningen trädde i kraft.

Om en medborgare i tredje land har fått ett intyg om tillämplig lagstiftning (E-intyg eller intyg enligt en överenskommelse) på grundval av den nordiska konventionen eller på grundval av en bilateral överenskommelse med ett EU-land, anses intyget gälla den tid som anges i intyget. I fortsättningen beaktas emellertid redan utfärdade intyg när frister räknas.

Om en från Finland utsänd arbetstagare eller företagare före förordningens ikraftträdelse har arbetat i ett EU-land, som Finland inte har haft en överenskommelse om social trygghet med, men han har omfattats av den finska socialförsäkringen (förvärvs- eller bosättningsbaserad) under hela den tid han arbetat utomlands, kan intyg enligt EU-bestämmelserna på ansökan utfärdas från den dag den nya förordningen trädde i kraft. Då räknas också fristerna från denna dag.

Exempel: En rysk medborgare som är lagligt bosatt i Finland har innan den nya förordningen trädde i kraft sänts ut för att arbeta i Frankrike, som Finland inte har en överenskommelse om social trygghet med. Han har under hela utsändningstiden omfattats av den finska socialförsäkringen. Han kan på ansökan få intyget E 101 om tillämplig lagstiftning, och den föregående utsändningstiden beaktas inte när ettårsfristen räknas.

5

FASTSTÄLLANDE AV ARBETSPENSIONEN (CIRKULÄREN A 48/96 OCH A 20/95)

Om en person är eller har varit försäkrad i två eller flera medlemsländer på basis av sitt arbete, bestäms och beräknas den finska arbetspensionen enligt EU-bestämmelserna (avdelning III kapitlet 1 – 5 i förordningen 1408/71 och bilaga VI). Om personen är eller har varit arbetspensionsförsäkrad i Finland, är det i EU-pensionsansökningsskedet inte längre nödvändigt att undersöka om personen är lagligt bosatt inom EU-området.

Blanketter (nordiska länderna N, Tyskland FIN/D och D/FIN, Österrike FIN/A och A/FIN) som tidigare använts i fråga om medborgare i tredje land behöver inte längre vara försedda med landskoder. Eftersom den nya förordningen inte tillämpas på Norge, Island och Danmark, är blanketterna för dessa länder fortsättningsvis försedda med landskoder.

Juridiska avdelningen

03.06.2003

5.1

Proportioneringsbestämmelsen och pro rata-pension för återstående tid

Överenskommelserna om social trygghet förblir i viss mån fortfarande tillämpliga på medborgare i tredje land.

Bestämmelsen om proportionering av återstående tid i finska arbetspensioner, som ingår i den nordiska konventionen om social trygghet (cirkulär A 19/94), i överenskommelsen med Tyskland (cirkulär A 22/98) och i överenskommelsen med Luxemburg (cirkulär A 11/2002) kan fortsättningsvis tillämpas på alla som arbetat i ovan nämnda länder. I praktiken innebär det att överlappning kan undvikas med stöd av överenskommelserna i situationer, där en person har rätt till pension för återstående tid från två eller flera avtalsländer.

Vid tillämpningen av EU-bestämmelserna kan återstående tid fogas också till tredjelandsmedborgares fribrevspension, även om sökanden har blivit arbetsoförmögen medan han arbetar i ett annat EU-land och inte längre har rätt till återstående tid enligt finsk nationell lagstiftning. Om rätt till återstående tid uppkommer på detta sätt, beräknas pensionen så att den återstående tiden fogas till fribrevspensionen på basis av den faktiska förvärvstiden i förhållande till de sammanlagda arbetsperioderna i Finland och respektive land (pro rata-pension för återstående tid).

6

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Förordningen trädde i kraft 1.6.2003.

Ingen rätt till pension enligt denna förordning uppkommer för tiden före ikraftträdelsen (artikel 2.1).

När pensionen bestäms enligt denna förordning beaktas även försäkringsperioder som har fullgjorts i EU-medlemsländerna före ikraftträdelsen (artikel 2.2).

Arbetsvillkoret 5/15 eller 5/20 år för att få rätt till deltids- och arbetslöshetspension och kravet på fem års bosättning i Finland för att få rätt till återstående tid kan uppfyllas med hjälp av perioder som har fullgjorts i övriga medlemsländer.

Exempel: En rysk medborgare som har arbetat i Portugal kan få sina försäkringsperioder i Portugal tillgodoräknade, för att han ska kunna uppfylla det nuvarande villkoret om fem års bosättning för att få rätt till återstående tid. Finland har inte haft någon bilateral överenskommelse om social trygghet med Portugal och

Juridiska avdelningen

03.06.2003

därför har perioder som fullgjorts i Portugal inte kunnat beaktas tidigare.

Förordningen tillämpas också på pensionsfall som inträffat innan den trädde i kraft (artikel 2.3).

Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort kan på personens begäran beviljas eller utges på nytt, förutsatt att personen inte tidigare har fått engångsersättning (artikel 2.4).

I övrigt tillämpas övergångsbestämmelserna i förordningarna 1408/71 och 574/72 när pensionen bestäms (cirkulär A 48/96).

6.1

Omräkning och utbetalning av förmåner

Förmåner om vilka beslut har fattats innan förordningen trädde i kraft, kan på begäran omräknas i enlighet med förordningen. Förordningen förpliktar således inte pensionsanstalterna att omräkna pensioner på eget initiativ.

Om begäran om omräkning lämnas innan två år har gått sedan förordningen trädde i kraft, betalas den omräknade pensionen från den dag förordningen trädde i kraft. Om begäran lämnas senare, betalas den omräknade pensionen från början av månaden närmast efter det att begäran blev anhängig.

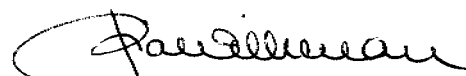
Detta kan ha en viss betydelse, till exempel i fråga om medborgare i tredje land som bor i ett medlemsland, med vilket Finland inte har haft en överenskommelse om social trygghet, enligt vilken försäkringsperioder tillgodoräknas för att få rätt till pension. Å andra sidan kan tillämpningen av EU-förordningarna 1408/71 och 574/72 leda till att en person får rätt till återstående tid också när han arbetar i ett medlemsland som Finland inte har haft en överenskommelse om social trygghet med.

Förmåner utbetalas till medlemsländernas territorium också till medborgare i tredje land. Till följd av en lagändring som trädde i kraft 1.1.2003 betalas finsk arbetspension till alla oberoende av medborgarskap eller bosättningsort. Följaktligen har denna bestämmelse i förordningen inte längre någon betydelse i praktiken.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Helena Tapio

Pia Wilkman

Juridiska avdelningen

03.06.2003

7

ÖVERENSKOMMELSERNA OM SOCIAL TRYGGHET OCH DERAS
BETYDELSE 1.6.2003

Arbetspensioner/bestämmelser om försäkring

ÖVERENSKOMMELSE	INGEN BETYDELSE	HAR BETYDELSE
NORDISKA KONVENTIONEN		försäkring av arbete på kontinentalsockel
Sverige		bestämmelse för proportionering av den återstående tiden / endast familjepensioner
Norge		för medborgare i tredje land* bestämmelse för proportionering av den återstående tiden
Danmark		för medborgare i tredje land*
Island		för medborgare i tredje land*
STORBRITANNIEN	NEJ	
SPANIEN	NEJ	
ÖSTERRIKE	NEJ	
GREKLAND	NEJ	
LUXEMBURG		bestämmelse för proportionering av den återstående tiden
TYSKLAND		bestämmelse för proportionering av den återstående tiden
AVTALET MELLAN EU OCH SCHWEIZ (Schweiz)		för EU-medborgare och schweiziska medborgare för medborgare i tredje land*, i vissa situationer kan bestämmelserna om tillämplig lagstiftning bli tillämpliga)

* Medborgare i tredje land = medborgare i ett annat land än i ett EU/EES-land eller i Schweiz

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 859/2003

av den 14 maj 2003

om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Vid sitt extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 tillkännagav Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av de medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium, ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas, stärka icke-diskriminering i det ekonomiska och sociala livet och i kulturlivet samt närma deras rättsliga ställning till den som medlemsstaternas medborgare åtnjuter.
- (2) I sin resolution av den 27 oktober 1999 ⁽³⁾ manade Europaparlamentet till ett snabbt infriande av löftena om rättvis behandling av de medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och en definition av deras rättsliga ställning, med enhetliga rättigheter som ligger så nära EU-medborgarnas som möjligt.
- (3) Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har även uppmanat till likabehandling på det sociala området mellan gemenskapens medborgare och medborgare i tredje land, bland annat i sitt yttrande av den 26 september 1991 om ställningen för migrerande arbetstagare från tredje land ⁽⁴⁾.
- (4) I artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten skall respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grund-

läggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner.

- (5) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt den anda som präglar artikel 34.2 i denna.
- (6) Att främja en hög nivå för socialt skydd och att öka livskvaliteten i medlemsstaterna utgör mål för gemenskapen.
- (7) När det gäller villkoren för socialt skydd för medborgare i tredje land, särskilt det system för social trygghet de omfattas av, ansåg rådet (sysselsättning och socialpolitik) i sina slutsatser av den 3 december 2001 att den samordning som skall gälla för medborgare i tredje land bör ge dem en uppsättning enhetliga rättigheter som ligger så nära EU-medborgarnas rättigheter som möjligt.
- (8) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽⁵⁾, som är grunden för samordningen av systemen för social trygghet i de olika medlemsstaterna, och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽⁶⁾, skall för närvarande tillämpas endast på vissa medborgare i tredje land. De många och olika rättsliga instrument som används för att försöka lösa de problem med samordningen av medlemsstaternas system för social trygghet som uppstår för medborgare i tredje land i samma situation som medborgare i gemenskapen är en källa till rättslig och administrativ komplexitet. De leder till betydande svårigheter både för de berörda personerna, för arbetsgivarna och för de behöriga nationella socialförsäkringsorganen.

⁽¹⁾ EGT C 126 E, 28.5.2002, s. 388.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 21 november 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT C 154, 5.6.2000, s. 63.

⁽⁴⁾ EGT C 339, 31.12.1991, s. 82.

⁽⁵⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 410/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 17).

- (9) Det bör därför föreskrivas att samordningsreglerna i förordning (EEG) nr 1408/71 och i förordning (EEG) nr 574/72 skall tillämpas på de medborgare i tredje land som lagligen vistas inom gemenskapen och som för närvarande inte omfattas av bestämmelserna i dessa förordningar på grund av sitt medborgarskap men uppfyller de övriga villkor som föreskrivs i den här förordningen. En sådan utvidgning är särskilt viktig inför Europeiska unionens kommande utvidgning.
- (10) Tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 på dessa personer ger dem varken rätt till inresa, vistelse eller bosättning eller tillträde till arbetsmarknaden i en medlemsstat.
- (11) Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 är enligt den här förordningen endast tillämpliga om den berörda personen redan lagligen vistas på en medlemsstats territorium. Laglig vistelse är således en nödvändig förutsättning för tillämpningen av dessa bestämmelser.
- (12) Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 är inte tillämpliga i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat. Detta är bland annat fallet när situationen för en medborgare i tredje land har anknytning endast till ett tredje land och en enda medlemsstat.
- (13) Villkoret för att rätten till arbetslöshetsbidrag enligt artikel 69 i förordning (EEG) nr 1408/71 skall behållas är att den berörda personen är registrerad som arbetsökande hos arbetsförmedlingen i varje medlemsstat som han reser till. Dessa bestämmelser får således tillämpas på en medborgare i tredje land endast om han, eventuellt med hänsyn till sitt uppehållstillstånd, har rätt att registrera sig som arbetsökande vid arbetsförmedlingen i den medlemsstat som han reser till och rätt att arbeta där lagligen.
- (14) Det bör antas övergångsbestämmelser för att skydda de personer som omfattas av denna förordning och för att undvika att de går miste om rättigheter på grund av att förordningen träder i kraft.
- (15) För att uppnå dessa mål är det nödvändigt och lämpligt att utvidgningen av tillämpningsområdet för reglerna om samordning av de nationella systemen för social trygghet sker genom en bindande gemenskapsrättsakt, som är direkt tillämplig i alla medlemsstater som deltar i antagandet av denna förordning.
- (16) Denna förordning påverkar inte rättigheter och skyldigheter enligt internationella avtal med tredje land där gemenskapen är part och som innehåller bestämmelser om förmåner som rör social trygghet.
- (17) Eftersom målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfatt-

ning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. Enligt proportionalitetsprincipen, såsom den uttrycks i denna artikel, går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (18) I enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen meddelade Irland och Förenade kungariket i skrivelser av den 19 och den 23 april 2002 att de önskar delta i beslutet om och tillämpningen av denna förordning.
- (19) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning som därför inte är bindande för eller tillämplig i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Om inte annat följer av bestämmelserna i bilagan till denna förordning, skall bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 tillämpas på de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte redan omfattas av de bestämmelserna samt deras familjemedlemmar och efterlevande, såvida de lagligen vistas inom en medlemsstats territorium och inte befinner sig i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat.

Artikel 2

1. Ingen rätt skall förvärfvas enligt denna förordning för tid före den 1 juni 2003.
2. Alla försäkringsperioder och, i förekommande fall, alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 juni 2003 skall beaktas vid fastställande av rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning.
3. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1, skall rätt till förmåner enligt denna förordning förvärfvas även om försäkringsfallet inträffade före den 1 juni 2003.
4. Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort skall på dennes begäran beviljas eller på nytt utges från och med den 1 juni 2003, under förutsättning att de rättigheter som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.

5. Rättigheter för personer som beviljats pension före den 1 juni 2003 kan på deras begäran omprövas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.

6. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in inom två år från och med den 1 juni 2003, skall rättigheter förvärfvas enligt denna förordning med verkan från och med den dagen, utan att bestämmelser i någon medlemsstats lagstiftning om förverkande eller preskription av rättigheter skall kunna tillämpas på berörda personer.

7. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in efter utgången av den tidsfrist som avses i punkt 6, skall de rättigheter som inte har förverkats eller preskriberats förvärfvas med verkan från och med den dag då begäran lämnas in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt någon medlemsstats lagstiftning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den månad som följer på dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna, i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2003.

På rådets vägnar

A.-A. TSOCHATZOPOULOS

Ordförande

BILAGA

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER SOM AVSES I ARTIKEL 1

I. TYSKLAND

I fråga om familjeförmåner skall denna förordning endast tillämpas på medborgare i tredje land som har ett uppehållstillstånd som motsvarar definitionen i tysk lag av "Aufenthaltslaubnis" eller "Aufenthaltsberechtigung".

II. ÖSTERRIKE

I fråga om familjeförmåner skall denna förordning endast tillämpas på medborgare i tredje land som uppfyller villkoren enligt österrikisk lag för att varaktigt ha rätt till familjebidrag.
